

Mødet den 1. Marts 1917. (For lukkede Døre).

1. (J. Nr. 567--1916). Andragende fra Sigrid Rydberg, der agter at løse Næringsbevis som Fotograf, om **Dispensation fra Næringslovens Bestemmelse** om, at den, der ikke er dansk Undersaat, skal have haft Bopæl her i Landet i mindst 5 Aar for at kunne erhverve Borgerskab.

Udvalget for Andragender anbefalede Andragendet.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 402—1916). Fornyet Andragende fra fhv. Vandværksassistent West om **Tilbagebetaling af Pensionsbidrag.**

Budgetudvalget kunde fremdeles ikke anbefale Andragendet.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 26⁸—1916). Andragende fra Købmand Holch Hofmann om **Æresoprejsning.**

Anbefaledes.

4. (J. Nr. 12²⁷—1916) Indstilling om Tildeling af forskellige **Aldersdomsunderstøttelser.**

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 438—1916). Det vedtoges ikke at appellere **Sagen med Overretssagfører Gulman & Bødker-mester Balle** angaaende Kommunens Færdselsret

fra »Grumstolen« til Thor Skov over den Gulman & Balle tilhørende Ejendom. (Se Side 280).

6. **Det vedtoges ikke at oprette Huslejenævn for Forretningslokaler** i Henhold til Loven af 22. Febr. 1917 om Fastsættelse af Husleje.
7. (J. Nr. 318—1916). Andragende fra Lejerne i **Barakkerne** om Nedsættelse af Lejeafgiften (Se A Side 525).

P. P e t e r s e n oplyste, at Barakkerne havde kostet 160500 Kr. at opføre, og at den samlede Lejeafgift beløb sig til 17160 Kr. Procentvis blev Lejen af Sanobarakkerne 8,8 %, af de andre Barakker 12,6 %, gennemsnitlig for alle Barakkerne 10,5 %, alt dog kun Bruttoindtægt af Opførselsudgifterne. Desuden maatte der regnes med Værdien af Grunden, Reparationer og Udgifter til en Vicevært. Til Forrentning og Amortisation vilde der saaledes kun blive ca. 8 %, altsaa højst kun 3 % til Afdrag, hvilket var saa lidt som det kunde være.

S i m o n s e n var ganske klar over, at Lejeafgiften ikke svarede til Udgiften til Forrentning og Amortisation. Det Taleren ønskede at vide var, i hvor stor Udstrækning Lejen blev betalt af det offentlige, og hvorledes det stillede sig med Hensyn til Refusion fra andre Kommuner. Taleren var enig i, at Lejen burde nedsættes med 5 Kr., men han skulde indrømme, at det ikke var særdeles tiltalende, hvis Nedsættelsen hovedsagelig skulde komme andre Kommuner tilgode. Dersom dette skulde være Tilfældet, vilde Taleren anse det for rigtigst at beholde de nu fastsatte Lejeafgifter, men give hver Lejer, som selv betalte sin Husleje, en maanedlig Præmie paa 5 Kr. i Form af en Anvisning, der kun kunde bruges ved Betalingen af Lejeafgiften.

J. C. P e t e r s e n havde, da Sagen var sat paa Dagsordenen for det offentlige Møde, ikke forberedt sig paa at give de Oplysninger, som Hr. Simonsen ønskede, fuldt nøjagtigt, men han kunde dog sige, at kun ca. 12 % af Lejerne selv betalte Lejeafgiften, medens det offentlige, Hjælpekassen og Fattigvæsenet, betalte for Resten.

J a k o b J e n s e n havde fra første Færd haft Følelsen af, at det vilde komme til at se saaledes ud med Lejebetalingen. Ved Havnen havde man samme Vanskeligheder med de der boende husvilde. Det vilde sikkert være heldigt, om alle Byraadsmedlemmer hver i sin Kreds vilde sige, hvorledes Forholdet var, for saa vilde Stormen angaaende denne Sag nok gaa over.

M ø l l e r bemærkede, at saa vidt han erindrede, havde det offentlige betalt Lejen for 59 af de 86 Lejere, saa det havde altsaa ikke stor Betydning at nedsætte Lejeafgiften.

N. J o h. L a u r s e n mente, at man burde indrette det saaledes, at man ikke i for høj Grad opmuntrede andre Kommuner til at sende deres husvilde her til Byen. Naar de ekstraordinære Forhold ophørte, vilde Boligmanglen i alt væsentlig forsvinde.

C a r l L a u r s e n oplyste, at man for husvildes Vedkommende, som boede i Toldboden, og som ikke vilde betale, havde ladet Fordringerne gaa til Inkassation gennem Fattigvæsenet.

M o u s t e n var paa det rene med, at der blandt Barakkernes Beboere var en Del uheldige Elementer, men naar dog 27 af 86, altsaa over 30 %, selv betalte, burde Lejen ikke sættes højere, end rimeligt var.

J. C. P e t e r s e n meddelte, at der mellem Lejerne var en Del urolige Hoveder, som ikke

vilde betale, og at de agiterede blandt de andre for at faa dem til at demonstrere. Selv om Lejen blev sat 5 Kr. ned, vilde disse Folk alligevel ikke betale, og satte man Lejen ned for de faa, der selv betalte, vilde det blot give Urostifterne Vind i Sejlene.

Jakob Jensen bemærkede, at det var ret kedelige Erfaringer, man høstede med en Del af disse Mennesker. En af de husvilde, der boede til Leje ved Havnen, havde saaledes over 40 Kr. i ugentlig Indtægt, men vilde desuagtet ikke betale sin Leje. Taleren henstillede til Udvalget at tage Sagen tilbage til ny Overvejelse.

Simonsen fandt det efter de givne Oplysninger temmeligt ligegyldigt set fra et kommunalt Standpunkt, enten Lejen blev nedsat eller ej, dog med Undtagelse af dem, der selv betalte, og dem, andre Kommuner betalte for. For de første burde der gives en Lettelse af f. Eks. 5 Kr. Det drejede sig jo om gode Folk, som Nedsættelsen vilde være en Opmuntring for.

Marthin Hansen bemærkede, at det nye Byraad af den foreliggende Sag kunde faa et lille Fingerpeg for, hvorledes det vilde komme til at se ud, naar Kommunen selv skulde til at være Husvært.

Olesen støttede Forslaget om at lade Sagen gaa tilbage til Udvalget. Der var sikkert ikke nær 30 %, som betalte selv. Dersom Udvalget tog Sagen tilbage, var der Mulighed for at faa udarbejdet en Indstilling, man alle kunde samles om.

Jakob Jensen havde ventet, at man af denne Sag vilde drage Slutninger med Hensyn til Forholdet, naar Kommunen byggede virkelige Beboelsesejendomme. Dette lod sig dog ikke med Rette gøre, da Beboelsesejendommene antagelig

skulde indrettes med gode Lejligheder og saaledes, at de kunde forrente sig.

N i e l s J e n s e n var ikke sikker paa, at man kunde sætte een Takst for dem, andre Kommuner skulde betale for, og en anden for de i Aarhus hjemmehørende.

F o r m a n d e n vilde være meget betænkelig ved at gaa med til Hr. Simonsens Tanke, da Kommunen dog nødigt skulde kunne gribes i at have forskellige Takster.

P. P e t e r s e n fremhævede som et Motiv til at beholde de nuværende Takster, at ca. 20 Familier, som man iøvrigt ikke havde haft Plads til, var forsvundet, da de hørte, at de selv skulde betale Lejen.

M o u s t e n troede, at de fleste vilde forlade Barakkerne hurtigst muligt, naar de kunde faa Bolig andet Sted.

Sagen gik tilbage til Udvalget.
